

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

10 päivänä marraskuuta 2016^{* 1}

Ennakkoratkaisupyyntö — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Suojattujen teosten vuokraus- ja lainausoikeus — Direktiivi 2006/115/EY — 1 artiklan 1 kohta — Teoksen kappaleiden lainaus — 2 artiklan 1 kohta — Lainaus — Kirjan digitaalisen kappaleen lainaus — Yleiset kirjastot

Asiassa C-174/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Rechtbank Den Haag (Haagin alioikeus, Alankomaat) on esittänyt 1.4.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.4.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Vereniging Openbare Bibliotheken

vastaa

Stichting Leenrecht,

Vereniging Nederlands Uitgeversverbondin

Stichting LIRA:n ja

Stichting Pictorightin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit M. Vilaras, J. Malenovský (esittelevä tuomari), M. Safjan ja D. Šváby,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.3.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Vereniging Openbare Bibliotheken, edustajinaan P. de Leeuwe ja D. Visser, advocaten,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

1 — Tämän tekstin 28, 34 ja 35 kohdan käännöstä on muutettu sen ensimmäisen internetissä julkaisemisen jälkeen.

- Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, edustajinaan C. Alberdingk Thijm ja C. de Vries, advocaten,
- Stichting LIRA ja la Stichting Pictoright, edustajinaan J. Seignette, M. van Heezik, G. van der Wal ja M. Kingma, advocaten,
- Tšekin hallitus, asiamiehinään S. Šindelková, D. Hadroušek ja M. Smolek,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze, J. Möller ja D. Kuon,
- Kreikan hallitus, asiamiehenään G. Alexaki,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Segoin, G. de Bergues ja D. Colas,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajinaan S. Fiorentino ja A. Collabолletta, avvocati dello Stato,
- Latvian hallitus, asiamiehinään I. Kalniņš ja D. Pelše,
- Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Inez Fernandes ja T. Rendas,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään J. Kraehling, avustajanaan N. Saunders, barrister,
- Euroopan komissio, asiamiehinään F. Wilman, T. Scharf ja J. Samnadda,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.6.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10) 4 artiklan 2 kohdan sekä vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY (EUVL 2006, L 376, s. 28) 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 6 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Vereniging Openbare Bibliotheken (yleisten kirjastojen yhdistys, jäljempänä VOB) ja Stichting Leenrecht (lainausoikeuksia hallinnoiva säätiö, jäljempänä Stichting) ja joka koskee direktiivin 2006/115 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainausta koskevan yksinoikeuden mahdollista loukkaamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 3 Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO) hyväksyi Genevessä 20.12.1996 WIPO:n tekijänoikeussopimuksen (jäljempänä WIPO:n tekijänoikeussopimus). Sopimus hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 16.3.2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/278/EY (EYVL 2000, L 89, s. 6).

4 Kyseisen sopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

- i) Tietokoneohjelmien tekijöillä;
- ii) elokuvateosten tekijöillä; ja
- iii) äänitteille tallennettujen teosten tekijöillä, siten kuin sopimuspuolten kansallisissa laeissa on määrätty,

on yksinoikeus sallia alkuperäisten teostensa ja niiden kopioiden kaupallinen vuokraus yleisölle.”

5 WIPO:n tekijänoikeussopimuksen hyväksynyt diplomaattikokous hyväksyi muiden asiakirjojen ohella myös mainittuun sopimukseen liitetyn sen ”6 ja 7 artiklaa koskevan julkilausuman” (jäljempänä WIPO:n tekijänoikeussopimukseen liitetty julkilausuma), jossa mainitaan seuraavaa:

”Ilmauksilla ’kopio’ ja ’alkuperäinen teos ja kopio’, jotka kyseisissä artikloissa ovat levitysoikeuden ja vuokrausoikeuden kohteina, tarkoitetaan näissä artikloissa ainoastaan alustalle tallennettuja teosten kopioita, joita voidaan levittää aineellisina esineinä.”

Unionin oikeus

Direktiivi 2001/29

6 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan toisen ja yhdeksannen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(2) Korfussa 24 ja 25 päivänä kesäkuuta 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että on tarpeen luoda yhteisön tasolla yleinen ja joustava oikeudellinen kehys tietoyhteiskunnan kehityksen edistämiseksi Euroopassa. Tämä edellyttää muun muassa uusien tuotteiden ja palvelujen sisämarkkinoita. Merkittävää yhteisön lainsäädäntöä, jolla varmistetaan tällainen sääntelykehys, on jo olemassa tai sen valmistelu on jo pitkällä. Tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla on tässä yhteydessä tärkeä asema, koska niillä suojataan ja edistetään uusien tuotteiden ja palvelujen kehittämistä ja markkinointia sekä niiden luovan sisällön luomista ja hyödyntämistä.

– –

(9) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. Niiden suojaaminen auttaa varmistamaan luovuuden ylläpitämisen ja kehittymisen niin tekijöiden, esittäjien, tuottajien, kuluttajien, kulttuurin, teollisuuden kuin suuren yleisön etujen mukaisesti. Tämän vuoksi henkisen omaisuuden tunnustetaan olevan erottamaton osa omaisuuden käsitettä.”

7 Kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Muissa kuin 11 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tämä direktiivi ei aiheuta muutoksia eikä millään tavoin vaikuta voimassa oleviin [unionin] säädöksiin, jotka koskevat:

– –

b) vuokrausoikeutta, lainausoikeutta ja tiettyjä tekijänoikeuden lähioikeuksia henkisen omaisuuden alalla;

– –”

- 8 Mainitun direktiivin 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Levitysoikeus”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden levitys yleisölle missä muodossa tahansa myymällä tai muutoin.

2. Levitysoikeus ei sammu [unionissa] teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden osalta, paitsi kun on kyseessä [unionissa] tapahtuva kohteen ensimmäinen myynti tai muu omistusoikeuden siirto, jonka oikeudenhaltija suorittaa itse tai joka suoritetaan hänen suostumuksellaan.”

Direktiivi 2006/115

- 9 Direktiivillä 2006/115 kodifioitiin ja kumottiin vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/100/ETY (EYVL 1992, L 346, s. 61).

- 10 Direktiivin 2006/115 johdanto-osan 2–5, 7, 8 ja 14 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Tekijänoikeuden kattamien teosten ja lähioikeuksilla suojattujen kohteiden vuokrauksen ja lainauksen merkitys erityisesti äänitteiden ja elokuvien tekijöille, esittäjille ja tuottajille on kasvamassa. Piratismista on tulossa yhä suurempi uhka.

(3) Vuokraus- ja lainausoikeuksiin perustuvaa tekijänoikeuden kattamien teosten ja lähioikeuksilla suojattujen kohteiden riittävää suojaa sekä tallennusoikeuteen, levitysoikeuteen, yleisradiointioikeuteen ja yleisölle välittämisen oikeuteen perustuvaa lähioikeuksilla suojattujen kohteiden suojaa voidaan tämän vuoksi pitää ensiarvoisen tärkeänä [unionin] taloudellisen ja kulttuurillisen kehityksen kannalta.

(4) Tekijänoikeus ja lähioikeuksien antama suoja on mukautettava uusiin taloudellisiin tosiseikkoihin, kuten uusiin käyttötapoihin.

(5) Tekijöiden ja esittäjien luovan ja taiteellisen työn jatkuvuus edellyttää riittäviä tuloja, ja erityisesti äänitteiden ja elokuvien tuottamisen vaatimat sijoitukset ovat erityisen suuria ja epävarmoja. Mahdollisuus näihin tuloihin ja sijoitusten takaisin saamiseen voidaan tehokkaasti turvata ainoastaan antamalla riittävä oikeudellinen suoja asianomaisille oikeudenhaltijoille.

--

(7) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä olisi lähennettävä siten, ettei synny ristiriitaa niiden kansainvälisten yleissopimusten kanssa, joihin useiden jäsenvaltioiden tekijänoikeudet ja lähioikeudet perustuvat.

(8) Vuokraus- ja lainausoikeuksia sekä tiettyjä tekijänoikeuden lähioikeuksia koskeva [unionin] oikeudellinen kehys voidaan rajoittaa säännöksiin, joissa täsmennetään, että jäsenvaltioiden on säädettävä vuokraus- ja lainausoikeuksista tietyille oikeudenhaltijoiden ryhmille ja lisäksi tallennusoikeudesta, levitysoikeudesta, yleisradiointioikeudesta ja yleisölle välittämisen oikeudesta tietyille oikeudenhaltijoiden ryhmille lähioikeuksien antaman suojan alalla.

--

(14) On myös tarpeen suojata ainakin tekijöiden oikeuksia yleisölle lainauksen osalta säätämällä erityisestä järjestelmästä. Kaikkien toimenpiteiden, jotka poikkeavat yksinoikeudesta lainata yleisölle, olisi kuitenkin oltava sopusoinnussa erityisesti perustamissopimuksen 12 artiklan kanssa.”

- 11 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 6 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on tämän luvun säännösten mukaisesti säädettävä oikeudesta sallia tai kieltää tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden ja kopioiden sekä muiden 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen kohteiden vuokraus ja lainaus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut oikeudet eivät sammu tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden tai kopioiden taikka muiden 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen kohteiden myynnin tai muun levityksen johdosta.”

- 12 Mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä:

a) ’vuokrauksella’ tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua vastaan;

b) ’lainauksella’ tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi ilman suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua, kun se tapahtuu yleisölle avointen laitosten välityksellä;

– –”

- 13 Saman direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 artiklassa säädetyistä yksinoikeudesta lainata yleisölle, jos ainakin tekijät saavat korvauksen tästä lainauksesta. Jäsenvaltiot voivat vapaasti vahvistaa tämän korvauksen ottaen huomioon kulttuurin edistämistä koskevat tavoitteensa.”

Alankomaiden oikeus

- 14 Tekijänoikeuslain (Auteurswet), joka annettiin 23.9.1912, 10 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tässä laissa tarkoitetaan kirjallisilla, tieteellisillä tai taiteellisilla teoksilla

1° kirjoja, esitteitä, sanomalehtiä, aikakauslehtiä ja kaikkia muita kirjoituksia;

– –

ja yleisesti kaikkia tuotoksia kirjallisuuden, tieteen tai taiteen alalla millä keinolla tai missä muodossa tahansa ilmaistuina.”

- 15 Tekijänoikeuslain 12 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Kirjallisen, tieteellisen tai taiteellisen teoksen julkistamisella tarkoitetaan muun muassa

– –

3° teoksen kappaleen tai sen osan taikka kopioiden, rakennukset ja taideteolliset teokset pois luettuina, vuokralle antamista tai lainausta, kun niiden markkinoille saattamisen on suorittanut oikeudenhaltija tai se on suoritettu hänen luvallaan;

– –

3. Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla 'lainauksella' tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi ilman suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua, kun se tapahtuu yleisölle avointen laitosten välityksellä.

– –”

16 Tekijänoikeuslain 15 c §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Kirjalliseen, tieteelliseen tai taiteelliseen teokseen liittyvän tekijänoikeuden loukkaukseksi ei katsota 12 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua teoksen kappaleen tai sen osan taikka kopion, joka on saatettu markkinoille sen oikeudenhaltijan toimesta tai luvalla, lainausta edellyttäen, että se, joka lainausta harjoittaa tai harjoituttaa, maksaa siitä kohtuullisen korvauksen. – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

17 VOB edustaa Alankomaissa kaikkia yleisiä kirjastoja.

18 Yleiset kirjastot lainaavat paperille painettuja kirjoja ja maksavat vastikkeena kiinteän rahamäärän Stichtingille, joka on säätiö, jonka tehtäväksi Alankomaiden oikeusministeri on antanut lainauskorvausten perimisen.

19 Stichting jakaa perimänsä lainauskorvaukset jakojärjestelmän perusteella oikeudenhaltijoille yhteisten hallinnointiorganisaatioiden, kuten kirjallisiin teoksiin sekä näytelmä- ja musiikkinäytelmäteoksiin liittyvien oikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista vastaavan Stichting LIRA:n ja visuaalisiin teoksiin sekä veistäjien, valokuvaajien, kuvittajien, muotoilijoiden ja arkkitehtien teoksiin liittyvien oikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista vastaavan Stichting Pictorightin, kautta.

20 Alankomaiden lainsäädännön mukaan lainauskorvauksen määrän vahvistaa Stichting Onderhandeligen Leenvergoedingen (jäljempänä StOL), joka on oikeusministerin tätä tarkoitusta varten nimeämä säätiö.

21 E-kirjan digitaalisen lainaamisen kuulumisesta tekijänoikeuslain 15 c §:ssä tarkoitetun poikkeuksen piiriin oli keskusteltu StOL:n sisällä vuodesta 2004 lähtien, ja StOL:n hallitus päätti lopulta 24.3.2010 pidetyssä kokouksessaan vastata tähän kieltävästi.

22 Lisäksi on mainittava, että Instituut voor Informatierecht van de Universiteit van Amsterdam (Amsterdamin yliopiston informaatio-oikeuden instituutti, Alankomaat) ja konsulttitoimisto SEO tekivät Alankomaiden opetus-, kulttuuri- ja tiedeasioista vastaavan ministeriön pyynnöstä selvityksen, jossa myös todettiin, ettei kirjastojen harjoittama e-kirjojen digitaalinen lainaus kuulu mainitun poikkeuksen piiriin.

23 Alankomaiden hallitus laati kyseisen selvityksen pohjalta ehdotuksen kirjastoja koskevaksi laiksi, jossa säädettäisiin kansallisen digitaalisen kirjaston perustamisesta e-kirjojen digitaalista lainaamista varten. Lakiehdotus perustuu siihen oletukseen, ettei e-kirjojen digitaalinen lainaaminen kuulu kyseisen poikkeuksen piiriin.

24 Nykyisin yleiset kirjastot saattavat e-kirjoja saataville internetissä oikeuksienhaltijoiden kanssa tehtyjen lisenssisopimusten perusteella.

25 VOB on riitauttanut kyseisen lakiehdotuksen ja nostanut tämän seurauksena ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaatii lähinnä sen vahvistamista, että nykyinen tekijänoikeuslaki kattaa jo digitaalisen lainaamisen.

26 Tässä tilanteessa Rechtbank Den Haag (Haagin alioikeus) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko direktiivin 2006/115 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että niissä tarkoitettulla lainauksella tarkoitetaan myös yleisölle avoimen laitoksen ilman suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua harjoittamaa tekijänoikeudella suojattujen romaanien, novellikokoelmien, elämäkertojen, matkakertomusten, lastenkirjojen ja nuortenkirjojen saattamista saataville
- asettamalla digitaalisessa muodossa oleva kappale (valmistettu kappale A) laitoksen palvelimelle ja mahdollistamalla sen, että käyttäjä voi lataamalla tuon kappaleen valmistaa siitä kappaleen omalle tietokoneelleen (valmistettu kappale B),
 - kun kappale, jonka käyttäjä valmistaa lataamisen aikana (valmistettu kappale B), ei ole enää käytettävissä rajoitetun ajan kuluttua, ja
 - kun muut käyttäjät eivät voi tuona aikana ladata kappaletta (valmistettu kappale A) tietokoneelleen?
- 2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko direktiivin 2006/115 6 artikla ja/tai jokin muu unionin oikeuden säännös esteenä sille, että jäsenvaltiot asettavat direktiivin 2006/115 6 artiklassa säädetyn lainausoikeuden rajoituksen soveltamisen edellytykseksi sen, että teoksen kappale, jonka laitos on saattanut saataville (valmistettu kappale A), on saatettu markkinoille kappaleen Euroopan unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut oikeudenhaltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla?
- 3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava kieltävästi, asetetaanko direktiivin 2006/115 6 artiklassa muita vaatimuksia laitoksen saataville saattaman kappaleen (valmistettu kappale A) alkuperälle, kuten vaatimusta siitä, että kyseinen kappale on saatu laillisesta lähteestä?
- 4) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitettulla aineiston ensimmäisellä myynnillä tai muulla omistusoikeuden siirrolla tarkoitetaan myös tekijänoikeudella suojattujen romaanien, novellikokoelmien, elämäkertojen, matkakertomusten, lastenkirjojen ja nuortenkirjojen digitaalisten kappaleiden saataville saattamista etälatauksen kautta rajoittamattomaksi ajaksi käyttöä varten?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko direktiivin 2006/115 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettu käsite ”lainaus” kattaa kirjan digitaalisen kappaleen lainauksen, kun lainaus toteutetaan asettamalla kyseinen kappale yleisen kirjaston palvelimelle ja mahdollistamalla se, että käyttäjä voi lataamalla tuon kappaleen omalle tietokoneelleen valmistaa siitä kappaleen, kun otetaan huomioon, että laina-aikana voidaan ladata vain yksi kappale ja ettei kyseisen käyttäjän lataama kappale ole enää käytettävissä laina-ajan päätyttyä.

- 28 On mainittava yhtäältä, ettei direktiivin 2006/115 1 artiklan 1 kohdassa, jonka mukaan ”jäsenvaltioiden on – – säädetty oikeudesta sallia tai kieltää tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden ja kopioiden – – lainaus”, täsmennetä, käsittääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitettu käsite ”teosten kopiot” myös sellaiset kappaleet, joita ei ole tallennettu fyysiselle alustalle, kuten digitaaliset kappaleet.
- 29 Toisaalta on mainittava, että kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olevan määritelmän mukaan käsitteellä ”lainaus” tarkoitetaan suojattujen kohteiden saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi ilman suoraa tai välillistä taloudellista etua, kun se tapahtuu yleisölle avointen laitosten välityksellä. Kyseisestä säännöksestä ei ilmene, onko myös digitaalisten kappaleiden kaltaisten aineettomien kohteiden kuuluttava mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kohteisiin.
- 30 Tässä tilanteessa on aluksi tutkittava, onko digitaalisten kappaleiden ja aineettomien kohteiden lainauksen jättämiselle kaikissa tilanteissa direktiivin 2006/115 soveltamisalan ulkopuolelle perusteita.
- 31 Tässä yhteydessä on mainittava ensimmäiseksi direktiivin 2006/115 johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenevän, että kyseinen direktiivi on annettu jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämiseksi ”sitä, ettei synny ristiriitaa niiden kansainvälisten yleissopimusten kanssa, joihin useiden jäsenvaltioiden tekijänoikeudet ja lähioikeudet perustuvat”.
- 32 WIPO:n tekijänoikeussopimus, jonka sopimuspuolia unioni ja sen kaikki jäsenvaltiot ovat, kuuluu yleissopimuksiin, joiden kanssa mainitun direktiivin on oltava sopusoinnussa.
- 33 Niinpä direktiivissä 2006/115 tarkoitettuja käsitteitä ”kohteet” ja ”kopiot” on tulkittava WIPO:n tekijänoikeussopimukseen sisältyvien vastaavien käsitteiden valossa (ks. analogisesti tuomio 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 55 kohta).
- 34 WIPO:n tekijänoikeussopimukseen liitetyn julkilausuman mukaan kyseisen yleissopimuksen 7 artiklassa esiintyvillä vuokrausoikeuteen liittyvillä käsitteillä ”kopio” ja ”alkuperäinen teos ja kopio” tarkoitetaan ”ainoastaan alustalle tallennettuja teosten kopioita, joita voidaan levittää aineellisina esineinä”. Tästä seuraa, että mainitussa yleissopimuksessa tarkoitetun vuokrausoikeuden ulkopuolelle jäävät digitaalisten kappaleiden kaltaiset aineettomat kohteet ja alustalle tallentamattomat kappaleet.
- 35 Niinpä direktiivin 2006/115 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esiintyvällä käsitteellä ”vuokraus” on ymmärrettävä tarkoitettavan pelkästään aineellisia kohteita ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan käsitteellä ”kopio” vuokrauksen yhteydessä pelkästään fyysiselle alustalle tallennettuja kappaleita.
- 36 Vaikka direktiivin 2006/115 tiettyjen kieliversioiden nimessä viitataan ”vuokraus- ja lainausoikeuteen” yksikössä ja vaikka kyseisellä direktiivillä säännellään yleissäännön mukaan tällaisen oikeuden esiintymismuotoja ”vuokraaminen” ja ”lainaaminen” yhteisesti, tästä ei kuitenkaan seuraa, että unionin lainsäätäjän olisi katsottava tahtoneen antaa käsitteille ”kohteet” ja ”kopiot” saman merkityksen sekä vuokraamisen että lainaamisen – mukaan lukien kyseisen direktiivin 6 artiklassa tarkoitettu lainaaminen yleisölle – yhteydessä.
- 37 On nimittäin huomautettava yhtäältä, että mainitun direktiivin tiettyjen kieliversioiden johdanto-osan kolmannessa ja kahdeksannessa perustelukappaleessa ei viitata ”vuokraus- ja lainausoikeuteen” yksikössä vaan ”vuokraus- ja lainausoikeuksiin” monikossa.
- 38 Toisaalta on mainittava, kuten direktiivin 2006/115 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdasta ilmenee, että unionin lainsäätäjä on määritellyt käsitteet ”vuokraus” ja ”lainaus” erikseen. Niinpä vuokrauksen yhteydessä tarkoitetut kohteet eivät välttämättä ole samoja kuin lainaamisen yhteydessä tarkoitetut kohteet.

- 39 Edellä esitetystä seuraa, että vaikka digitaalisten kappaleiden kaltaiset aineettomat kohteet ja alustalle tallentamattomat kappaleet on edellä 35 kohdasta ilmenevällä tavalla jätettävä direktiivillä 2006/115 säännellyn vuokrausoikeuden ulkopuolelle WIPOn tekijänoikeussopimukseen liitetyn julkilausuman noudattamiseksi, kyseinen yleissopimus ja julkilausuma eivät ole esteenä sille, että direktiivissä tarkoitettua käsitettä ”lainaus” tulkitaan tilanteen mukaan siten, että siihen sisältyvät myös tietynlaiset digitaaliset lainaukset.
- 40 Toiseksi on muistutettava – kuten edellä 9 kohdassa on todettu – että direktiivillä 2006/115 kodifioidaan ja toistetaan direktiivin 92/100 säännökset olennaisilta osin identtisessä muodossa. Direktiivin 92/100 esitöiden perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, että digitaalinen lainaaminen olisi jätettävä kaikissa tilanteissa sen soveltamisalan ulkopuolelle.
- 41 On totta, että vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista annettavaa neuvoston direktiiviä koskevan ehdotuksen KOM(90) 586 lopullinen perusteluissa mainitaan Euroopan komission toivomus jättää direktiivin 92/100 soveltamisalan ulkopuolelle kohteiden saattaminen saataville sähköisten tietojen siirrolla.
- 42 On kuitenkin mainittava ensimmäiseksi, ettei ole selvää, että komissio olisi tahtonut soveltaa tällaista ulkopuolelle jättämistä kirjojen digitaalisiin kappaleisiin. Yhtäältä kyseisissä perusteluissa mainitut kappaleet liittyivät pelkästään elokuvien sähköiseen siirtoon. Toisaalta mainittujen perustelujen laatimisaikaan kirjojen digitaaliset kappaleet eivät olleet sellaisessa käytössä, että komission voitaisiin pätevästi katsoa ottaneen ne implisiittisesti huomioon.
- 43 Toiseksi on todettava, että komission samoissa perusteluissa ilmaisema toivomus ei ilmene välittömästi direktiivin 92/100 antamiseen johtaneen ehdotuksen eikä kyseisen direktiivin tekstistä.
- 44 Edellä esitetystä seikoista seuraa, ettei asiassa ole ilmennyt ratkaisevan tärkeää syytä, jonka perusteella digitaalisten kappaleiden ja aineettomien kohteiden lainaus olisi kaikissa tilanteissa jätettävä direktiivin 2006/115 soveltamisalan ulkopuolelle.
- 45 Tällaista päätelmää tukee lisäksi direktiivin 2006/115 tavoite. Sen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa nimittäin mainitaan muun muassa, että tekijänoikeus on mukautettava uusiin taloudellisiin tosiseikkoihin, kuten uusiin käyttötapoihin. Digitaalinen lainaaminen kuuluu epäilyksettä tällaisiin uusiin käyttötapoihin ja synnyttää näin tarpeen mukauttaa tekijänoikeus uusiin taloudellisiin tosiseikkoihin.
- 46 Lisäksi digitaalisen lainaamisen jättäminen kokonaan direktiivin 2006/115 soveltamisalan ulkopuolelle olisi tekijänoikeussuojan korkeaa tasoa edellyttävän yleisen periaatteen vastaista.
- 47 Vaikka on totta, että kyseinen periaate ilmenee ainoastaan implisiittisesti direktiivin 2006/115 johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta, sitä korostetaan kuitenkin direktiivissä 2001/29, jonka johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa mainitaan, että tekijänoikeuden yhdenmukaistamisen on perustuttava ”suojan korkeaan tasoon”.
- 48 Tällainen yleinen periaate on näin ollen otettava huomioon direktiivien, joilla direktiivin 2006/115 tavoin pyritään yhdenmukaistamaan tekijänoikeuteen liittyviä seikkoja mutta joiden kohde on suppeampi kuin direktiivillä 2001/29, tulkinnassa.
- 49 Edellä 44 kohdassa esitetty päätelmä huomioon ottaen on tämän jälkeen tutkittava, voiko esitetystä kysymyksessä kuvatussa tilanteessa toteutettava kirjan digitaalisen kappaleen lainaaminen yleisölle kuulua direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

- 50 Tässä yhteydessä on todettava, että vaikka direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa on – koska se on poikkeus kyseisen direktiivin 1 artiklasta säädetystä yksinomaisesta lainausoikeudesta – sovellettava unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suppeasti, tulkinnalla on kuitenkin voitava taata se, että poikkeuksen tehokas vaikutus säilyy ja että sen tavoitteita noudatetaan (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2011, Football Association Premier League ym., C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, 162 ja 163 kohta ja tuomio 1.12.2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, 133 kohta).
- 51 Kun otetaan huomioon digitaalisten kirjojen yleisölle lainaamisen merkitys ja pyrkimys säilyttää sekä direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen (jäljempänä yleisölle lainaamista koskeva poikkeus) tehokas vaikutus että kyseisen poikkeuksen merkitys kulttuurin edistämisessä, ei näin ollen voida sulkea pois sitä, että direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa sovelletaan siinä tilanteessa, että yleisölle avoimen kirjaston toimenpide rinnastuu erityisesti kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen edellytysten kannalta ominaispiirteiltään painotuotteiden lainaamiseen.
- 52 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasia koskee esitetyn kysymyksen sanamuodosta ilmenevällä tavalla kirjan digitaalisen kappaleen lainaamista, joka toteutetaan asettamalla tällainen kappale yleisen kirjaston palvelimelle ja mahdollistamalla se, että käyttäjä lataamalla tuon kappaleen omalle tietokoneelleen valmistaa siitä kappaleen, kun otetaan huomioon, että laina-aikana voidaan ladata vain yksi kappale ja että käyttäjä ei voi enää käyttää lataamaansa kappaletta laina-ajan päätyttyä.
- 53 Tällaisen toimenpiteen voidaan katsoa olennaisilta osin rinnastuvan ominaispiirteiltään erityisesti direktiivin 2006/115 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen edellytysten kannalta painotuotteiden lainaamiseen, koska yhtäältä samanaikaisten lataamismahdollisuuksien rajoittaminen yhteen kappaleeseen merkitsee, ettei kyseessä olevan kirjaston lainaamiskapasiteetti ylitä sitä kapasiteettia, joka sillä olisi painotuotteen tapauksessa, ja koska toisaalta lainaaminen tapahtuu ainoastaan rajoitetuksi ajaksi.
- 54 Ensimmäiseen kysymykseen on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava, että direktiivin 2006/115 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettu käsite ”lainaus” kattaa kirjan digitaalisen kappaleen lainauksen, kun lainaus toteutetaan asettamalla kyseinen kappale yleisen kirjaston palvelimelle ja mahdollistamalla se, että käyttäjä voi lataamalla tuon kappaleen omalle tietokoneelleen valmistaa siitä kappaleen, kun otetaan huomioon, että laina-aikana voidaan ladata vain yksi kappale ja ettei kyseisen käyttäjän lataama kappale ole enää käytettävissä laina-ajan päätyttyä.

Toinen kysymys

- 55 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele toisella kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko direktiivin 2006/115 6 artiklaa ja/tai jotakin muuta unionin oikeuden säännöstä tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio asettaa direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykseksi sen, että yleisen kirjaston saataville saattama kirjan digitaalinen kappale on saatettu markkinoille kyseisen kappaleen sellaisen unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut yleisölle levitystä koskevan oikeuden haltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 56 Tässä yhteydessä on mainittava aluksi, että vaikka direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee, että jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden levitys yleisölle missä muodossa tahansa myymällä tai muutoin ja että kyseinen levitysoikeus ei sammu unionissa, paitsi kun on kyseessä unionissa tapahtuva kohteen ensimmäinen myynti tai muu omistusoikeuden siirto, jonka oikeudenhaltija suorittaa itse tai

joka suoritetaan hänen suostumuksellaan, kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohdasta ilmenee, ettei kyseinen direktiivi aiheuta muutoksia eikä millään tavoin vaikuta lainausoikeutta koskeviin unionin säännöksiin.

- 57 Tästä seuraa, ettei direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohdalla ole merkitystä direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan tulkinnan kannalta.
- 58 Tämän jälkeen on mainittava, että direktiivin 2006/115 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, ettei kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetty lainausta koskeva yksinoikeus sammu tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden tai kopioiden myynnin tai muun levityksen johdosta.
- 59 Unionin tuomioistuin on nimittäin jo todennut, että suojatun teoksen hyödyntäminen, kuten yleisölle lainaus, poikkeaa luonteeltaan myymisestä tai muusta lainmukaisesta levityksestä, sillä lainausoikeus kuuluu edelleen tekijän oikeuksiin teoksen sisältävän aineellisen tallenteen myynnistä huolimatta. Niinpä lainausoikeus ei sammu myynnin tai muunkaan levityksen johdosta, kun taas levitysoikeus sammuu nimenomaan ainoastaan, jos ensimmäinen myynti unionissa tapahtuu oikeudenhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella (ks. vastaavasti tuomio komissio v. Portugal, C-53/05, EU:C:2006:448, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 60 On vielä mainittava, että direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdalla oletetaan varmistettavan tasapaino yhtäältä tekijöiden etujen ja toisaalta kulttuurin edistämisen, joka on yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen taustalla oleva yleisen edun mukainen tavoite ja joka oikeuttaa jäsenvaltiot poikkeamaan kyseisen säännöksen nojalla mainitun direktiivin 1 artiklassa säädetystä yleisölle lainaamista koskevasta yksinoikeudesta, välillä. Tässä yhteydessä ainakin tekijöiden on saatava korvaus kyseisestä lainaamisesta.
- 61 On katsottava, että direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdassa – kun otetaan huomioon kyseisen direktiivin johdanto-osan 14 perustelukappale, jonka mukaan tekijöiden oikeuksia yleisölle lainauksen osalta on suojattava, ja edellä 47 ja 48 kohdassa mainitusta tekijänoikeuksien suojan korkeaa tasoa koskevasta yleisestä periaatteesta johtuvat vaatimukset – säädetään ainoastaan yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen käyttämisen yhteydessä edellytettävän tekijöiden suojan vähimmäistasosta. Tästä seuraa, ettei jäsenvaltioilla ole estettä säätää tarvittaessa lisäedellytyksistä, joilla parannetaan tekijöiden oikeuksien suojaa mainitussa direktiivissä nimenomaisesti säädetystä.
- 62 Nyt käsiteltävässä asiassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään lisäedellytyksestä direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen soveltamiselle. Kyseisen edellytyksen mukaan yleisen kirjaston saataville saattaman kirjan digitaalisen kappaleen on oltava saatettu markkinoille kyseisen kappaleen sellaisen unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut yleisölle levitystä koskevan oikeuden haltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 63 Kuten julkisasiamies esittää ratkaisuehdotuksensa 85 kohdassa perustellusti, on katsottava, että toisin kuin tekijän suostumuksella tapahtuvassa lainausoikeuden hankkimisessa, direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yleisölle lainaamista koskevaan poikkeukseen – jonka yhteydessä tällaista suostumusta ei edellytetä – perustuvan yleisölle lainaamisen yhteydessä lainausoikeuden soveltaminen tiettyihin teoksiin saattaisi vahingoittaa tekijöiden oikeutettuja etuja.
- 64 Niinpä pääasiassa kyseessä olevan kaltainen edellytys, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen yhteydessä edellyttää, että tällaisen lainaamisen kohteena olevan kirjan digitaalinen kappale on tätä ennen saatettu markkinoille oikeudenhaltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan, voi vähentää edellisessä kohdassa mainittuja riskejä ja näin ollen parantaa tekijöiden oikeuksien suojaa kyseisen poikkeuksen käyttämisen yhteydessä. Niinpä tällaisen lisäedellytyksen on katsottava olevan sopuoinnussa direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan kanssa.

65 Toiseen kysymykseen on edellä esitetyn perusteella vastattava, että unionin oikeutta, erityisesti direktiivin 2006/115 6 artiklaa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio asettaa direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykseksi sen, että yleisen kirjaston saataville saattama kirjan digitaalinen kappale on saatettu markkinoille kyseisen kappaleen sellaisen unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut yleisölle levitystä koskevan oikeuden haltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan direktiivin 2001/29 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Kolmas kysymys

66 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että siinä säädettyä yleisölle lainaamista koskevaa poikkeusta sovelletaan siihen, että yleinen kirjasto saattaa kirjan digitaalisen kappaleen saataville, kun kyseinen kappale on saatu laittomasta lähteestä.

67 Tässä yhteydessä on mainittava aluksi, että vaikka direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan sanamuodossa ei säädetä nimenomaisesti yleisen kirjaston saataville saattaman kappaleen laillista alkuperää koskevasta edellytyksestä, yksi kyseisen direktiivin tavoitteista on sen johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenevällä tavalla piratismiin ehkäiseminen.

68 Sen hyväksyminen, että yleisen kirjaston lainaama kappale voi olla saatu laittomasta lähteestä, merkitsisi väärennettyjen teosten tai piraattituotteiden markkinoille saattamisen sallimista tai jopa siihen kannustamista, mikä olisi selkeästi kyseisen tavoitteen vastaista.

69 Tämän jälkeen on mainittava unionin tuomioistuimen jo todenneen direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetystä yksityistä kopiointia koskevasta poikkeuksesta, ettei kyseinen poikkeus kata tilannetta, jossa kopioiden tekemisessä on käytetty laitonta lähdettä (tuomio 10.4.2014, ACI Adam ym., C-435/12, EU:C:2014:254, 41 kohta).

70 Unionin tuomioistuin katsoi tuossa yhteydessä, ettei tekijänoikeuden haltijoille voida asettaa velvollisuutta sallia yksityiseen kopiointiin mahdollisesti liittyvää heidän oikeuksiensa loukkaamista. Jos jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus antaa lainsäädäntöä, jossa sallitaan se, että kappaleita voidaan valmistaa yksityiskäyttöön myös laittomasta lähteestä, tällä aivan ilmeisestikin haitattaisiin sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa. Tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisesta voisi seurata kohtuutonta haittaa tekijänoikeuden haltijoille (ks. vastaavasti tuomio 10.4.2014, ACI Adam ym., C-435/12, EU:C:2014:254, 31, 35 ja 40 kohta).

71 Kaikilla näillä yksityistä kopiointia koskevaan poikkeukseen liittyvillä perusteilla on merkitystä yleisölle lainaamista koskevan poikkeuksen soveltamisen kannalta, ja niitä voidaan näin ollen soveltaa analogisesti direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaan.

72 Kolmanteen kysymykseen on edellä esitetyn perusteella vastattava, että direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että siinä säädettyä yleisölle lainaamista koskevaa poikkeusta sovelletaan siihen, että yleinen kirjasto saattaa kirjan digitaalisen kappaleen saataville, kun kyseinen kappale on saatu laittomasta lähteestä.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

73 Kun otetaan huomioon toiseen kysymykseen annettu vastaus, neljänteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata, sillä neljäs kysymys esitettiin ainoastaan siltä varalta, että toiseen kysymykseen vastattaisiin myöntävästi.

Oikeudenkäyntikulut

- 74 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisissä säännöksissä tarkoitettu käsite ”lainaus” kattaa kirjan digitaalisen kappaleen lainauksen, kun lainaus toteutetaan asettamalla kyseinen kappale yleisen kirjaston palvelimelle ja mahdollistamalla se, että käyttäjä voi lataamalla tuon kappaleen omalle tietokoneelleen valmistaa siitä kappaleen, kun otetaan huomioon, että laina-aikana voidaan ladata vain yksi kappale ja ettei kyseisen käyttäjän lataama kappale ole enää käytettävissä laina-ajan päätyttyä.
- 2) Unionin oikeutta, erityisesti direktiivin 2006/115 6 artiklaa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio asettaa direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykseksi sen, että yleisen kirjaston saataville saattama kirjan digitaalinen kappale on saatettu markkinoille kyseisen kappaleen sellaisen unionissa tapahtuneen ensimmäisen myynnin tai muun omistusoikeuden siirron kautta, jonka on suorittanut yleisölle levitystä koskevan oikeuden haltija tai joka on suoritettu hänen suostumuksellaan tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 3) Direktiivin 2006/115 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että siinä säädettyä yleisölle lainaamista koskevaa poikkeusta sovelletaan siihen, että yleinen kirjasto saattaa kirjan digitaalisen kappaleen saataville, kun kyseinen kappale on saatu laittomasta lähteestä.

Allekirjoitukset